

Նկ. 92. Արձ. № 169:

1 Յամի յորում եղեւ կատարո-
 2ւմն արքային վրաց Գիորգէ, ես՝
 3 Գրիգոր վարդապետ, որդի Տուատէ
 4 Սաչենացւո, բնակեալ ընդ հով-
 5 անեաւ սրբո Աժածնիս, կանգնեցի զ-
 6 խաչս ի վերա հանգստարանի իմո
 7 ակն ունելով ելից ի կենցաղոյս:
 8 Եւ արգ, անկեալ զնիմ առ սոս քո
 9 նշանդ Այ եւ աղաչեմ անբարբ-
 10 առ շրթամբք, զի ի մեծի երևման
 11 քո լիցիս բարեխաւս անարժան ծ-
 12 առայիս Քի: Եւ որք երկրպագէք յի-
 13 շեցէք ի Քս Յս: Կանգնեցաւ ի
 14 հայրութեանս Յովհաննիսի, յո-
 15 ռում ամի նորոգեցաւ կաթու-
 16 ղիկէս սբ: Ի թու. ՈՂԳ: ՉՄխիթար
 17 կազմիչ յիշեսլիք ի Քս: Աւետիս:

Մանրութիւն.— Վերջին բառը փակագիր է և կարգացվում է Աւետիս: Արձանագրութեան հրատարակչներից և ոչ մեկն այդ բառը չի կարգացել: Արձանագրութեան վերջում սովորաբար լինում է ամեն բառը, որ այստեղ դանց է առնված, իսկ թե Ավետիսն ով է եղել, լավ չի պարզվում,

- քանի որ խաչքարի կազմողը Մխիթարն է:
 Կարելի է ենթադրել, որ Ավետիսը Մխիթարի աշակերտն է (օգնականը) և կամ արձանագրութեան փորագրիչը:
 Տարբերեցում.— 1. Զալ, որից արագրելով նաև Հար և Լալ երկրորդ տողում Գիորգէ կարգացել են Գուրգենի:
 2. Զալ նաև նրանից արտագրող Հար և Լալ 14-րդ տողում ի հայրութեանս կարգացել են ի հայրապետութեան:
 3. Զալ, Հար, Լալ արձանագրութեան վերջում աւետիս չեն ընդօրինակել:

170. Նախորդից դեպի ան, մի այլ խաչքարի քիկունքին
 (Լուս. № 93)

Հ ՈՂԳ Մ 1227

Հրատարակված է՝ Զալ 27—28, Հար 307, Լալ 392, Վիմ 251

- 1 Ի թվի ՈՂԳ.
 2 Ես՝ ար Յոհանէս, առ-
 3 աջնորդ սբ ուխտին Հ-